

Otterlo, 5 april 2016

Het burgerinitiatief wenst dierenmishandeling zwaarder te bestraffen c.q. de bestaande strafmaat ook daadwerkelijk op te leggen. Naar onze opvatting heeft de rechter op dit moment voldoende ruimte om zware straffen op te leggen. Het opleggen aan de rechter om de bestaande maximale strafmaat toe te passen, lijkt ons een onbegaanbare weg. De rechterlijke macht moet in ieder individueel geval haar afwegingen kunnen maken en daar de strafmaat op aan kunnen passen.

Er zijn zeker zaken waarbij een langdurig houdverbod gepast zou zijn. Bij een multi-problematiek lijkt een kortdurend houdverbod risicovol omdat problemen op meerdere leefgebieden veelal niet op een korte termijn zijn opgelost en er, na enig succes, ook een terugvalrisico is. Dit zijn echter overwegingen die vooral gemaakt moeten worden door de rechter.

In de veehouderij zijn er jaarlijks veestapels die worden weggehaald vanwege verwaarlozing. Vaak is er bij de houder sprake van 'geen uitweg meer zien' of van een structurele psychische problematiek. Ook in deze gevallen moet de rechter gewoon zelfstandig tot een oordeel kunnen komen.

Er zijn natuurlijk ook vormen van ernstige dierenmishandeling die geen relatie hebben met de (eigen) dierhouderij. De recente ernstige vormen van (seksueel getinte) paardenmishandelingen hebben geen relatie met de eigen gehouden dieren, maar choqueren de samenleving ernstig en de eigenaren van deze paarden in het bijzonder. Het komt ons waarschijnlijk voor dat de rechter hier een zware straf zal opleggen. Een houdverbod van eventueel eigen dieren is overigens ook dan te overwegen omdat een dergelijk respectloos omgaan met dieren geen veilige omgeving biedt voor de dieren over wie men de zorgplicht heeft.

De wetgever stelt: *'Het is verboden om zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, bij een dier pijn of letsel te veroorzaken dan wel de gezondheid of het welzijn van een dier te benadelen.'* (Wet dieren, artikel 36, lid 1).

Overigens is de wetgeving niet altijd even consistent als het over welzijn van dieren gaat. Zo heeft de wetgever bijvoorbeeld een leewiekverbod ingesteld voor vogels. Het gevolg is dat de vele parkvogels in talloze parken en bij particuliere liefhebbers bij het invallen van de rui moeten worden gevangen om ze op te sluiten en pas na de rui deze vogels weer los te kunnen laten nadat ze gekortwiekt zijn. Daarmee schept de wetgever zelf een welzijnsprobleem.

Ook is jacht toegestaan op dieren waarbij er geen sprake is van overlast of schade zoals de wilde eend. Het leewiekverbod en jacht op dieren die geen overlast of schade veroorzaken, dienen geen redelijk doel, maar brengen wel schade toe aan het welzijn. Ze veroorzaken pijn en letsel en daarmee lijkt er sprake van overheids-handelen in strijd met artikel 36, lid 1 van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren.

Veel welzijn- en gezondheidsproblemen doen zich voor bij de zogenaamde 'aai- en knuffeldieren'. Deze problemen zwaar bestraffen is niet de juiste weg en overigens worden deze massaal aanwezige problemen nooit bestraft omdat ze geen aandacht van de handhaving krijgen. De overheid laat zich daar weinig aan gelegen liggen. Op de 'Positieflijst dieren' staan deze 'aai- en knuffeldieren' op de lijst van zonder voorwaarden te houden dieren, terwijl het juist wel de dieren (diersoorten) zijn waarbij een houderijvoorschrift noodzakelijk is. We hebben als Platform Verantwoord Huisdierenbezit een bezwarenprocedure gestart om het konijn op de lijst te krijgen van diersoorten waar houderijvoorschriften van kracht zijn. We zijn door het ministerie van Economische Zaken niet ontvankelijk verklaard omdat er nog voor geen enkele diersoort houderijvoorschriften waren. Deze zaak hebben wij in beroep voorgelegd bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Onze organisatie pleit al jaren voor bindende houderijvoorschriften voor alle gehouden diersoorten. Daar zouden ook de handhavers houvast aan hebben. De meer 'bijzondere' soorten gehouden dieren worden door de overheid wel aan houderijvoorschriften gebonden, daar is natuurlijk niets op tegen, maar dat zijn veelal de houders die wel met de noodzakelijke kennis hun dieren nu al houden.

De grootste problemen rond welzijn zitten bij de 'aai- en knuffeldieren'. Het gaat om de soorten waarvan iedereen meent dat hij wel weet 'hoe het moet' en waarbij de aandacht voor de essentiële soortspecifieke eisen volledig op de achtergrond is geraakt. Te vaak worden de houderijomstandigheden voor deze dieren op de menselijke maat afgestemd en wordt aan de essentiële welzijnseisen van de soort tekort gedaan.

Wij zien geen aanleiding om dierenmishandeling zwaarder te straffen of de bestaande strafmaat ook daadwerkelijk op te leggen, dat is geen zaak van de politiek maar van de rechter die in de bestaande wetgeving een ruime marge heeft om lichte en zware straffen op te leggen. We zien alle aanleiding om de prioriteiten bij de handhaving nog eens kritisch tegen het licht te houden en na te gaan hoe met de combinatie van normstelling (houderijvoorschriften) en 'vermanend' toezicht, de welzijnssituatie voor de vele miljoenen 'gewone' huis- en gezelschapsdieren aanzienlijk kan worden verbeterd.

Ton Ebben,
Voorzitter PVH
www.huisdieren.nu